

punomoćnici podnosili prijedloge za ovrhu na žiro-računu „In cubo“ d.o.o. Osijek, mada su bili svjesni činjenice da isti neće moći naplatiti svoja potraživanja. Da su tužitelji radili u interesu tuženika kao stranke danas tuženik ne bi bio u situaciji da ne može naplatiti svoja potraživanja od „In cuba“ d.o.o. Osijek u iznosu od 1.600.000,00 kn (bez kamata). Jedina radnja koju su tužitelji trebali obaviti nakon što su došli do saznanja da je „In cubo“ d.o.o. Osijek nesposoban za plaćanje jeste ta da tuženiku predloži da kao vjerovnik podnese prijedlog za pokretanje stečajnog postupka i prekine višegodišnje bespredmetno parničenje. Tuženik je istakao i prigovor zastare tražbine te je predložio da sud odbije tužbeni zahtjev u cijelosti.

Presudom poslovni broj 12-P-520/2009 od 19. srpnja 2011. godine dijelom je usvojen tužbeni zahtjev tužitelja u ovoj pravnoj stvari.

Međutim, povodom žalbe tuženika protiv presude Županijski sud u Vukovaru je svojim rješenjem poslovni broj GŽ-2407/11-3 od 07. veljače 2012. godine ukinuo presudu i predmet vratio na ponovno odlučivanje, nakon čega je donesena presuda posl. broj 12 P-83/12 od 12. srpnja 2012. g. kojom je predmetni platni nalog iz rješenja o ovrsi održan na snazi u dijelu u kojem je naloženo tuženiku da tužiteljima isplati po njihovom računu broj 56/08 od 3. rujna 2008. g. iznos od 391.564,25 kn, temeljem računa broj 89/08 od 17. prosinca 2008. g. iznos od 42.456,00 kn, temeljem računa broj 11/09 od 25. veljače 2009. g. iznos od 33.306,00 kn, temeljem računa br. 40/09 od 4. svibnja 2005. g. iznos 30.256,00 kn i temeljem računa broj 55/09 od 4. srpnja 2009. g. iznos od 118.327,80 kn, s kamatom i uz naknadu parničnog troška, te je tužitelj s preostalim dijelom tužbenog zahtjeva odbijen.

Rješenjem Županijskog suda u Vukovaru posl. broj GŽ-2252/12-4 od 17. siječnja 2013. g. prihvaćena je žalba tuženika na gore navedenu presudu radi čega je ista ukinuta i predmet vraćen na ponovno suđenje, sa uputom da prilikom ponovnog raspravljanja sud preispita žalbene navode i prigovore, te posebno ocijeni da li postoji potreba za provođenjem novog vještačenja po odvjetniku kao ovlaštenom vještaku.

U nastavku postupka tužitelji su u cijelosti ostali kod tužbenog zahtjeva, navodeći kako je iz dokumentacije vidljivo da je ugovor o zastupanju otkazan od strane tuženika 22. srpnja 2008. g., ne vidi potrebu za vještačenjem po drugom ovlaštenom vještaku niti potrebu za dopunskim vještačenjem po vještaku odvjetniku Krunoslavu Glokoviću.

Tuženik je u nastavku postupka ostao kod odgovora na tužbu nadodajući da predlaže dopunsko saslušanje Petra Kulića ondašnjeg zakonskog zastupnika tuženika na okolnost u kojem dijelu je otkazan ugovor o zastupanju predlažući da sud priklupi radi uvida sve predmete u kojima su tužitelji zastupali tuženika radi utvrđenja da li su isti završeni, te radi uvida u dosuđene troškove u tim predmetima, protivni se dopunskom vještačenju po odvjetniku Krunoslavu Glokoviću.

Tužitelji su se usprotivili dokaznim prijedlozima tuženika u pogledu dodatnog saslušanja svjedoka Petra Kulića.

Provedeni su dokazi uvidom u račun broj 56/08-R2 od 03. rujna 2008. godine, troškovnik ispostavljen od strane tužitelja od istog datuma (list 5 do 7 spisa), račune za ispostavljeni troškovnik (list 8 do 18 spisa), Ugovor o zastupanju, dopis HPB d.d. odvjetnici Nadi Gagro od 14. srpnja 2009. godine, saslušanjem svjedoka Ivana Šnajder i ranijeg zakonskog zastupnika tuženika Petra Kulića na ročištu od 20. studenog 2009. godine, saslušanjem tužitelja Berislava Stankovića (u daljnjem tekstu I-tužitelja) na ročištu od 11. prosinca 2009. godine, uvidom u međusobne dopise parničnih stranaka (u svezi zastupanja u predmetima „Slavonija“ d.d. – „In cubo“ d.o.o. Osijek), uvidom u Otkaz Ugovora o zastupanju od 22. srpnja 2008. godine, te dopise upućene od strane tužitelja tuženiku (list 128 do 134 spisa), uvidom u nalaz i

predloženo
vještačenje

GAHO RAOV
J6/08

mišljenje Krunoslava Glokovića, odvjetnika u Županji od 03. listopada 2010. godine, uvidom u dopunu navedenog vještačenja od 04. prosinca 2010. godine, uvidom u podneske sastavljene od strane tužitelja, uvidom u priklopljene spise Trgovačkog suda u Osijeku posl.broj P-1090/01, P-192/02, P-330/03, P-963/07, P-1285/11 ranijeg posl.broja P-291/08 i Ovr-1600/04, Trgovačkog suda u Zagrebu posl.br. Ovr-504/07, Općinskog suda u Vukovaru Ovr-726/08, uvidom u spis Trgovačkog suda u Sl.Brodu posl. br. Ovr-223/08.

Nesporno je da preostali dio predmeta iz kojih je proistekao ovaj spor radi naplate za pružene odvjetničke usluge nije dostupan radi čega je sud, temeljem odredbe čl. 329 st. 1 Zakona o parničnom postupku (NN 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11 i 25/13 – u daljnjem tekstu ZPP), odlučio donijeti djelomičnu presudu u odnosu na potraživani trošak zastupanja u predmetima Trgovačkog suda u Osijeku posl.br. P-1090/01, P-192/02, P-330/03, P-963/07, P-1285/11 ranijeg posl.broja P-291/08, Trgovačkog suda u Zagrebu, posl.br. Ovr-504/07, Općinskog suda u Vukovaru posl.br. Ovr-726/08, Trgovačkog suda u Sl.Brodu posl. br. Ovr-223/08.

Cijeneći navode stranaka i na osnovu provedenih dokaza utvrđeno činjenično stanje sud predmetno potraživanje smatra djelomično osnovanim, stoga je platni nalog iz rješenja o ovrsi ostavio djelomično ostavio na snazi.

Iz provedenih dokaza nespornim proizlazi:

- da je između tuženika kao naručitelja, s jedne strane i Zajedničkog odvjetničkog ureda tužitelja, s druge strane kao izvršitelja sklopljen ugovor o zastupanju s tim da je I-tužitelj i prije zaključivanja ugovora o zastupanju, zastupao tuženika u postupcima pred sudom. Iz Ugovora o zastupanju odnosno iz njegovog čl. 3. istoga vidljivo je da će se tužiteljima za pružanje pravne pomoći isplaćivati naknada u paušalnom iznosu od 2.000,00 kn mjesečno uvećano za PDV, te će se tužiteljima kod zastupanja u sporovima pred sudom ili državnim tijelima naknada odvjetničkog troška namiriti iz presuđenog parničnog troška ili troška koji se određuje u postupcima pred državnim tijelima, i to u svakom pojedinom predmetu koji bude presuđen u korist naručitelja, i to nakon što se od visine presuđenog parničnog troška ili troška postupka pred državnim tijelom iznos plaćenih sudskih pristojbi i drugih troškova koje je tuženik kao naručitelj u tim predmetima imao.

- tužitelji su tuženiku za obavljanje odvjetničke usluge ispostavili račune broj 56/08 – R2 od 04. svibnja 2009. godine, broj 89/08 od 17. prosinca 2009. godine, broj 11/09 od 25. veljače 2009. godine; broj 40/09 od 04. svibnja 2009. godine i broj 55/09 od 04. srpnja 2009. godine.

- iz dopisa tuženika tužiteljima od 22. srpnja 2008. godine proizlazi da tuženik Ugovor o zastupanju otkazuje s danom 31. srpnja 2008. godine, a u pogledu obveza tuženika navodi se da se u cijelosti ostaje kod dogovora i načina plaćanja utvrđenom na sastanku od 17. srpnja 2008. godine, te su tužitelji pozvani da pripreme sve potrebne dokumente za realizaciju plaćanja,

- dopisom tuženika tužiteljima od 20. srpnja 2009. godine tuženik izvješćuje tužitelje da neopozivo otkazuje tužiteljima punomoć na zastupanje u svim predmetima i to P 561/08, P 723/07, Ovr. 1600/04, P 130/05, P 291/08, P 963/07 – koji se vode pri Trgovačkom sudu u Osijeku, nadalje Ovr. 722/08 pri ovome sudu, kao i u eventualno svim drugim predmetima o kojima tuženik nema saznanja a isti nisu pravomoćno okončani; iz dopisa nadalje proizlazi da je se tuženik odlučio na otkaz punomoći smatrajući da ga tužitelji nisu zastupali sukladno odredbama ZO, Kodeksu odvjetničke etike, te sklopljenom Ugovoru o zastupanju,

gje
Ovr-722/08
Ovr-521/08
d. 31. 7. 09
ZPP
ne osnov
protokol
Lj. 2009

Među strankama je sporno da li tužitelji ostvaruju pravo na naplatu odvjetničke usluge po izdanim računima obzirom na odredbe Ugovora o zastupanju obzirom da tuženik smatra da ugovor nije otkazan u cijelosti, te imajući u vidu istaknuti prigovor zastare.

Svjedok Ivan Šnajder u svom iskazu s ročišta od 20. studenog 2009. godine navodi da je bio predsjednik uprave tuženika u periodu od 21. lipnja 2004. godine do srpnja 2008. godine, a prije toga i stečajni upravitelj „Slavonija“ d.d. u stečaju. „Slavonija“ d.d. u stečaju nije imala pravnu službu, te su iz toga razloga angažirani tužitelji na zastupanje tvrtke.

Sa tužiteljima je sklopljen Ugovor o zastupanju iz razloga što je tuženik imao dosta sporova velike vrijednosti, te mu je plaćan paušal u iznosu od 2.000,00 kn mjesečno za pružanje pravnih savjeta. Za vrijeme dok je on bio predsjednik uprave Ugovor o zastupanju je poštivan, a tek naknadno su među strankama nastali problemi.

Tužitelji su zastupali tuženika u više predmeta, te je za to vrijeme bilo izvršenih isplata na osnovu predmeta koji su riješeni u korist tuženika, no također je bilo i predmeta koje je tuženik izgubio, primjerice u sporovima sa radnicima, te i u tim slučajevima tužiteljima nije bilo isplaćeno za obavljene pravne radnje.

Komunikacija njega kao predsjednika uprave sa tužiteljem je većinom bila usmena tj. tužitelji nisu podnosili pismena izvješća u svezi obavljenih poslova, osim što je sporadično dostavljao razna sudske rješenja i zapisnike s ročišta.

U pogledu predmeta koji su vođeni protiv tvrtke „In cubo“ d.o.o. Osijek svjedok se ne sjeća da je od tužitelja dobivao informacije u kakvom je stanju ovo poduzeće, a ne može se sjetiti niti da li su tužitelji dostavljali eventualno sudske odluke, zapisnike i slično iz tih predmeta.

Potraživanje tuženika prema tvrtki „In cubo“ d.o.o. Osijek temelji se na troškovima skladištenja i fumigacije pšenice, te je on kao predsjednik uprave u više navrata pokušao pregovarati sa zakonskom zastupnicom „In cuba“ d.o.o. Osijek u svezi sklapanja nagodbe tj. rješavanja potraživanja i prestanka vođenja sudskih postupaka. Ovo njegovo nastojanje je kasnije zloupotrijebljeno, te je u svezi toga kod ovoga suda vođen i kazneni postupak gdje je pravomoćno oslobođen.

Sa zakonskom zastupnicom „In cuba“ d.o.o. Osijek je razgovarao 3 do 4 puta u 2000. godini, no do nagodbe nije došlo jer je ista tvrdila da je njezina roba protupravno zadržana u skladištu tuženika, tako da dug nije plaćen.

Prve presude protiv „In cuba“ d.o.o. Osijek su donešene već u 2001. godini, a potraživanje se naplaćivalo iz prodane pšenice. Ne sjeća se iz kojih razloga naplata potraživanja prema presudama nije bila usmjerena na žiro-račun „In cuba“ d.o.o. Osijek.

~~Inače, sa tužiteljima je i ranije sklopljen Ugovor o zastupanju u 2000. odnosno 2001. godini, a jedina razlika između toga ugovora i ugovora iz 2005. godine je iznos paušalne naknade, a novim ugovorom su obuhvaćeni predmeti koji nisu pravomoćno završeni.~~

Ondašnji zakonski zastupnik tuženika Petar Kulić u svom iskazu na ročištu od 20. studenog 2009. godine navodi da je imenovan predsjednikom uprave tuženika u srpnju 2008. godine, te se po imenovanju upoznao sa situacijom u vezi parničnih postupaka koje je tuženik vodio pred nadležnim sudovima. Tada je ustanovio da se CCA 90% predmeta odnosi na parnične i ovršne postupke s tvrtkom „In cubo“ d.o.o. Osijek.

Nakon angažiranja novog pravnog savjetnika razgovarao je sa I-tužiteljem, te mu je rekao da želi promijeniti osobu u svezi davanja pravnih savjeta i stručnih

mišljenja za tvrtku, no da je spreman da tužitelji i dalje zastupaju tvrtku u svim onim predmetima koje su započeli i koji su u tijeku.

Prvotuzitelj se složio sa ovim prijedlogom i na tome je ostalo sve do 2009. godine kada je počeo postavljati zahtjeve da želi isplatu za svoje zastupanje, a suprotno sklopljenom Ugovoru o zastupanju.

U međuvremenu je provjereno stanje tvrtke „In cubo“ d.o.o. Osijek, te je utvrđeno da je ista još 2002. godine ispunjavala uvjete za otvaranje stečajnog postupka, jer joj je račun bio blokiran 60 dana. Ispostavilo se da tužitelji kao punomoćnici tuženika uopće nisu znali za ovu činjenicu.

Dalje je ondašnji zak.zastupnik Petar Kulić naveo da je u više navrata razgovarao s I-tužiteljem u vezi naplate potraživanja prema tvrtki „In cubo“ d.o.o. Osijek, te tražio odgovor o razlozima zbog čega potraživanja tuženika nisu naturalno naplaćena od uskladištene pšenice već se išlo u postupke, na što mu je ovaj odgovorio da nije imao utjecaj na odluke uprave.

Po njegovom mišljenju bilo je svrsishodnije da tuženik svoja potraživanja naplati u pšenici koja se nalazila u tuženikovim silosima, tako da bi eventualno preostali dio bio na raspolaganju tvrtki „In cubo“ d.o.o. Osijek za daljnju trgovinu, a isto tako ne bi bilo prigovora od strane zakonskog zastupnika te tvrtke da je roba nepropisno zadržana. O tome je razgovarao i sa ranijim predsjednikom uprave (Ivan Šnajder) te je saznao da je I-tužitelj kao zastupnik i pravni savjetnik tuženika savjetovao predsjednika uprave da zadrži pšenicu u silosima, te da istu ne da na raspolaganje tvrtki „In cubo“ d.o.o. Osijek sve dok se ne izvrši cjelovita isplata. Stoga je po njegovom mišljenju neosnovana izjava I-tužitelja da nije imao utjecaja na odluke uprave.

Prema navodima ondašnjeg zak.zastupnika tuženika Petra Kulića Ugovor o zastupanju iz siječnja 2005. godine je otkazan od strane tuženika ali samo u dijelu koji se odnosi na pravne savjete, dok u preostalom dijelu se izrijeком navodi da ugovor ostaje na snazi odnosno tužiteljima nisu otkazane punomoći u predmetima u kojima su zastupali tuženika. I pored toga I-tužitelj je zahtijevao isplatu, a kao razlog je navodio da mu je otkazana punomoć, na što mu je Petar Kulić osobno odgovorio u razgovoru da su te punomoći i dalje na snazi, nakon čega mu je I-tužitelj je predlagao sklapanje izvansudske nagodbe s početnim iznosom od oko 700.000,00 kn koji je kasnije smanjen na 410.000,00 kn, no do nagodbe nije došlo jer se sa prijedlogom iste nije suglasio NO.

Prvotuzitelj *Berislav Stanković na ročištu od 11. prosinca 2009. godine u svom iskazu navodi* da je njegova poslovna suradnja sa tuženikom započela 1999. godine kada je poslovao pod tvrtkom „Slavonija“ d.d. a predsjednik uprave je bio Ivan Milas. Nakon otvaranja stečajnog postupka, tadašnji stečajni upravitelj Ivan Šnajder (kasnije predsjednik uprave) je predložio nastavak suradnje, te je sklopljen ugovor o pružanju odvjetničkih usluga odnosno pravnom savjetovanju, pri čemu je za pružanje pravnih savjeta ugovoren paušal, dok se naplata odvjetničkih radnji trebala vršiti na način da se on kao odvjetnik za poduzete radnje može naplatiti u onim predmetima gdje je postignut uspjeh u parnici i gdje je dosuđen parnični trošak u korist „Slavonije“ d.d..

Za vrijeme trajanja stečajnog postupka on je tuženika zastupao u preko sto predmeta (radni sporovi, sporovi s bivšim predsjednikom uprave, sporovi sa vjerovnicima „Slavonija“ d.d. u stečaju, sporovi u vezi naplate potraživanja „Slavonije“ d.d. u stečaju), te je između ostalih vođen i određeni broj sporova sa tvrtkom „In cubo“ d.o.o. Osijek.

Nakon završetka stečajnog postupka dotadašnji stečajni upravitelj je postao predsjednik uprave te je suradnja nastavljena obzirom da su zaostali određeni predmeti još iz stečajnog postupka. Suradnja sa predsjednikom uprave bila je korektna.

U pogledu sporova sa tvrtkom „In cubo“ d.o.o. Osijek oni datiraju još iz 2001. godine iz razloga što ovo poduzeće nije plaćao skladišninu za pšenicu koja se nalazila u silosima tuženika. Radi rješavanja potraživanja s ovom tvrtkom tadašnji predsjednik uprave Ivan Šnajder je u više navrata pokušavao sklopiti nagodbu sa „In cubom“ d.o.o. Osijek na način sa sada „Slavonija Nova“ d.d. odnosno tuženik svoju tražbinu naplati ili u novcu ili u novčanoj protuvrijednosti pšenice u silosima.

On kao odvjetnik je u više navrata bio angažiran na pokušajima sklapanja nagodbe, no predsjednika uprave „In cuba“ d.o.o. Osijek je iz njemu nepoznatih razloga od toga odustala.

Nakon dolaska novog predsjednika uprave Petra Kulića njegova kancelarija je izvještena da tuženik želi prekinuti suradnju obzirom da je našao drugu osobu koju poznaje, što je za njega bilo sasvim normalno iz razloga što se on i novi predsjednik uprave nisu poznavali, a tuženik kao stranka ima pravo izabrati odvjetnika koji će ga zastupati.

U pogledu naplate potraživanja iz navedenih postupaka (protiv „In cuba“ d.o.o. Osijek) došlo je do određenog zastoja obzirom na spor odnosno zauzimanje stajališta o tome da li tuženik koji nije bio pravni slijednik „Slavonije“ d.d. u stečaju (novo društvo nije preuzelo obveze „Slavonije“ d.d.) ima pravo na naplatu potraživanja koje je „Slavonija“ d.d. imala prema svojim dužnicima sve do meritorne odluke Visokog trgovačkog suda.

Prva prilika za naplatu je nastala u 2008. godini zbog dugotrajnosti postupaka pred sudovima, a dana 31. srpnja 2008. godine je od strane tuženika otkazan Ugovor o zastupanju.

U međuvremenu se ustanovilo da je tražbina tuženika prema tvrtki „In cubo“ d.o.o. Osijek veća od vrijednosti pšenice koja se nalazi u silosima.

U pogledu samog otkazivanja Ugovora o zastupanju tužitelji su se s time složili, no počeli su problemi u svezi iznosa naknade za pružene odvjetničke usluge tj. nakon ispostavljanja računa tuženiku. Zatražena svota po računima tuženiku očito nije odgovarala, tako da je poduzimao više radnji da bi se taj iznos smanjio. Načelno je postignuta nagodba da se dug plati na rate i slično, a da određeni dio tražbine se uopće ne naplati, no novi predsjednik uprave je odustao od ovog načelnog dogovora.

Prvotuzitelj navodi da je pozvan na sjednicu NO tuženika 23. svibnja 2009. godine, te je NO trebao dati suglasnost u pogledu isplate naknade. No, na samoj sjednici je ustanovio da je ista bila pripremljena na način da se odbije zahtjev za naplatu troškova, tako da je na sjednici izrečeno više neistina, a između ostalog i to da su vođeni postupci protiv stranke koja uopće nema žiro-račun, što nije točno; nadalje da postupci nisu vođeni svrsishodno; da tužitelji nisu na pravilan način savjetovali tuženika i slično.

Prvotuzitelj napominje da je odvjetničke poslove za tuženika obavljao na temelju naloga za zastupanje.

Prvotuzitelj nadalje navodi da su stranke i ranije imale sklopljen Ugovor o zastupanju i to iz studenog 2000. godine, koji je mijenjan 2002. odnosno 2003. godine (u dijelu koji se odnosi na isplatu paušala), te da mu nije bilo poznato da je tvrtka „In cubo“ d.o.o. Osijek još u 2002. godini ispunjavala uvjete za pokretanje stečajnog postupka, no od njega ovu provjeru nitko nije niti tražio. U svakom slučaju

postojala je mogućnost naplate duga iz vrijednosti pšenice u skladištima u količini od oko pet tisuća tona.

U pogledu ispunjenja zakonskih uvjeta za pokretanje stečaja nad tvrtkom „In cubo“ d.o.o. Osijek je upravo tuženik odnosno član uprave tuženika bio dužan pokrenuti taj postupak, a osim toga ovaj postupak je trebalo pokrenuti i Državno odvjetništvo obzirom da su postojala određena potraživanja od strane države prema tvrtki „In cubo“ d.o.o. Osijek.

U pogledu iskaza Ivana Šnajder o tome kako mu je on savjetovao da od „In cuba“ d.o.o. Osijek traži isplatu u novčanom iznosu a ne naplatu tražbine direktnom prodajom pšenice, I-tužitelj navodi da se prvenstveno radi o poslovnoj odluci uprave, a on je Ivanu Šnajder u svezi toga rekao da u pogledu deponirane pšenice, sukladno pozitivnim propisima, postoji založno pravo i mogućnost prodaje radi naplate duga, no da on u to vrijeme nije imao određenih iskustava za ovakav način naplate, ali ukoliko bi se Ivan Šnajder odlučio na ovaj način naplate tražbine da bi se on o tome informirao od drugih kolega. Potom mu je Ivan Šnajder rekao da već ima dovoljno problema sa zakonskom zastupnicom „In cuba“ d.o.o. Osijek koja bi zasigurno protiv njega pokrenula i druge postupke.

Prvotuzitelj napominje da tvrtka „In cubo“ d.o.o. Osijek sa tuženikom odnosno sa „Slavonijom“ d.d. tada u stečaju nije dobila niti jedan sudski spor, a i zadnje dvije odluke Visokog trgovačkog suda također idu u prilog tuženiku.

Nadalje, i nakon otkazivanja Ugovora o zastupanju od strane sadašnjeg predsjednika uprave je iznesen prijedlog da tužitelji nastave voditi određene predmete sa tvrtkom „In cubo“ d.o.o. Osijek, na što su tužitelji bili spremni čak i bez plaćanja naknade, no nakon promjene stava tuženika u svezi ispostavljenih računa i tužitelji su promijenili svoj stav te traže naknadu za obavljenju odvjetničku uslugu.

Odgovarajući na upite punomoćnika tuženika I-tužitelj navodi da su tuženiku dostavljana izvješća sukladno sklopljenom Ugovoru o zastupanju, a predsjednici uprave (Šnajder i Kulić) su obavještavani o svim predmetima. Izvješća su dostavljana po potrebi.

Na kraju iskaza navodi da se ne može točno očitovati kada je saznao da je žiro-račun tvrtke „In cubo“ d.o.o. Osijek blokiran, no dopušta da je to bilo 2005. ili 2006. godine i smatra da to nije bila njegova dužnost obzirom da je postojala mogućnost naplate u pšenici.

Obzirom da su postojale nepodudarnosti između iskaza svjedoka Ivana Šnajder i I-tužitelja u svezi dostavljanja izvješća sukladno sklopljenom Ugovoru o zastupanju, te odabiranju načina naplate potraživanja tuženika prema tvrtki „In cubo“ d.o.o. Osijek, sud je proveo dokaz *suočanjem svjedoka Ivana Šnajder i I-tužitelja*, te je svjedok prilikom suočenja izjavio da izvješća koja je I-tužitelj dostavljao nisu doduše bila redovita ali ih je I-tužitelj dostavljao na zahtjev NO i slično. Sadržaj izvješća je obuhvaćao popis predmeta, stanje u određenim predmetima itd. U pogledu načina naplate tražbine prema tvrtki „In cubo“ d.o.o. Osijek svjedok prilikom suočenja navodi da je o tome bilo razgovora, te je upoznat o mogućnosti da tvrtka „In cubo“ d.o.o. Osijek postavi protutužbeni zahtjev, i na osnovu ovih razgovora sa I-tužiteljem je smatrao da je uputnije ići u redovite sudske postupke radi naplate tražbine.

Cijeneći provedene dokaze, te iskaze svjedoka, ondašnjeg zakonskog zastupnika tuženika Petra Kulića i I-tužitelja, sud utvrđuje: da su tužitelji svoje poslove pružanja odvjetničkih usluga temeljem Ugovora o zastupanju od 03. siječnja 2005. godine ispunjavali.

Nije osnovana tvrdnja tuženika da je Ugovor o zastupanju otkazan samo u dijelu koji se odnosi na pružanje pravne pomoći budući da iz otkaza od 22. srpnja

OTK.
-cij

2008. g. proizilazi da se predmetni ugovor otkazuje s danom 31. srpnja 2008. g. bez naznake da se isti otkazuje samo u jednom dijelu.

Ondašnji zak.zastupnik tuženika Petar Kulić je u svom iskazu učinio nespornim da su se on i I-tužitelj sporazumjeli da se nastavi sa zastupanjem u svim onim predmetima koji su u tijeku, suglasno je u tom dijelu iskazao i I-tužitelj koji je rekao da mu je tadašnji predsjednik uprave predložio da nastave voditi određene predmete s tvrtkom In cubo d.o.o. Osijek.

Cijeneći gore navedeno te imajući u vidu gore navedeno dopise tuženika tužiteljima od 29. siječnja 2009. godine (list 24 i 53 spisa), te od 16. srpnja 2009. godine (list 26 spisa), sud utvrđuje da je Ugovor o zastupanju otkazan u cijelosti, te u tom smislu ne prihvaća tvrdnje tuženika da je ugovor otkazan samo u dijelu koji se odnosi na pružanje pravne pomoći. Naime, iz navedenih dopisa jasno proizlazi kako su stranke nakon otkazivanja ugovora postigle usmeni sporazum da tužitelji nastave zastupati tuženika u onim predmetima koji su u tijeku, ali više ne na temelju Ugovora o zastupanju, već na temelju punomoći koje nisu otkazane u tim predmetima, a što je bitno u pogledu dospijeca tražbine tužitelja (čl. 3. istoga) obzirom na istaknuti prigovor zastare.

Predmetni usmeni sporazum se ne može tretirati niti kao eventualno novi ugovor o zastupanju sa identičnim sadržajem iz ranijeg ugovora (napose u pogledu odredbe čl. 3.) jer je sukladno odredbi čl. 19. st. 3. ZO ovakva vrsta ugovora valjana samo ako je zaključena u pismenoj formi.

S obzirom na gore navedeno odbijen je prijedlog tuženika u pogledu ponovnog saslušanja ondašnjeg zakonskog zastupnika tuženika na okolnost otkazivanja ugovora o zastupanju.

Budući da je Ugovor o zastupanju otkazan s danom 31. srpnja 2008. godine u cijelosti, a ne samo u dijelu pružanja pravne pomoći, neosnovana je tvrdnja tuženika da tražbina tužitelja zbog odredbe čl. 3. istog nije dospjela, a iz razloga što je ova odredba vrijedila samo do otkazivanja ugovora.

Slijedom gore navedenog sud je utvrdio da je odvjetnička nagrada tužitelja ovisila o uspjehu u sporu samo do otkazivanja ugovora, a uspjeh u sporu nakon otkazivanja ugovora nema nikakvog utjecaja na tražbinu tužitelja iz razloga što su tužitelji nastavili zastupati tuženika na osnovu punomoći, te ostvaruju pravo na nagradu sukladno Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (NN 91/04, 37/05, nastavno OT).

Radi utvrđenja visine tražbine sud je proveo dokaz vještačenjem po vještaku Krunoslavu Gloković, odvjetniku u Županji, čiji zadatak je bio provjera točnosti računa i troškovnika u predmetima u kojima je tužitelj zastupao tuženika.

Prema nalazu i mišljenju vještaka račun broj 56/08-R2 od 03. rujna 2008. godine obuhvaća nagradu za zastupanje tuženika u predmetima Trgovačkog suda u Osijeku posl.br. P 1090/01, P 330/03, P 192/02, P 561/08, P 723/07, Ovr. 1600/04, P 130/05, P 291/08, P 963/07, Trgovačkog suda u Slavonskom Brodu posl. br. Ovr. 223/08, Trgovačkog suda u Zagrebu posl. br. Ovr. 504/07, Općinskog suda u Vukovaru posl.br. Ovr. 726/08, Općinskog suda u Županji posl. br. Ovr. 3666/05,

Budući da ovom djelomičnom presudom nisu obuhvaćeni troškovnici iz predmeta Trgovačkog suda u Osijeku posl. br. P-723/07, Ovr-1600/04, P-130/05, Općinskog suda u Županji, posl.br. Ovr-3666/05, nije potrebno niti navoditi što je vještak za troškovnike u tim predmetima naveo.

U predmetu P 291/08 Trgovačkog suda u Osijeku, sada posl. br.P-1285/11, vještak je utvrdio VPS na iznos od 1.979.460,00 kn. Kao osnovan trošak po tada važećoj OT priznao je sastav odgovora na tužbu, zastupanje na 4 ročišta (T.br. 9. toč.

DOSPJE
TRAŽB
31.07.20NAKNA
OT

1. OT), sastav 2 obrazložena podneska i sastav žalbe, te utvrđuje da tužitelji ostvaruju pravo na naknadu u iznosu od 163.350,00 kn uvećano za PDV.

U predmetu P 963/07 Trgovačkog suda u Osijeku vještak je utvrdio VPS na iznos od 145.648,40 kn. Kao osnovan trošak po tada važećoj OT priznao je sastav prijedloga za ovrhu (parnica iz ovrhe), sastav 3 podneska, zastupanja na 5 ročišta i sastav žalbe, te utvrđuje da tužitelji ostvaruju pravo na naknadu u iznosu od 23.125,00 kn uvećano za PDV.

U predmetu Ovr. 223/08 Trgovačkog suda u Slavonskom Brodu vještak je utvrdio VPS na iznos od 205.955,18 kn. Kao osnovan trošak po tada važećoj OT priznao je sastav ovršnog prijedloga, dok nije priznao sastav nastavnog ovršnog prijedloga, te utvrđuje da tužitelji ostvaruju pravo na naknadu za obavljanje radnje u iznosu od 2.500,00 kn uvećano za PDV.

U predmetu Ovr. 504/07 Trgovačkog suda u Zagrebu vještak je utvrdio VPS na iznos od 48.800,00 kn. Kao osnovan trošak po tada važećoj OT priznao je sastav prijedloga za ovrhu i nastavnog prijedloga, te utvrđuje da tužitelji ostvaruju pravo na naknadu za obavljene radnje u iznosu od 2.000,00 kn uvećano za PDV.

U predmetu Ovr. 726/07 Općinskog suda u Vukovaru vještak je utvrdio VPS na iznos od 96.380,00 kn. Kao osnovan trošak po tada važećoj OT priznao je sastav prijedloga za ovrhu i sastav nastavnog prijedloga, te utvrđuje da tužitelji ostvaruju pravo na naknadu za obavljene radnje u iznosu od 2.000,00 kn uvećano za PDV.

U predmetu P 1090/01 Trgovačkog suda u Osijeku vještak je utvrdio VPS na iznos od 78.829,15 kn. Kao osnovan trošak po tada važećoj OT priznao je sastav prijedloga za ovrhu (parnica iz ovrhe), zastupanja na 3 ročišta, sastav obrazloženog podneska, te utvrđuje da tužitelji ostvaruju pravo na naknadu za obavljene radnje u iznosu od 5.441,45 kn uvećano za PDV.

U predmetu P 330/03 Trgovačkog suda u Osijeku vještak je utvrdio VPS na iznos od 251.895,18 kn. Kao osnovan trošak po tada važećoj OT priznao je sastav prijedloga za ovrhu (parnica iz ovrhe), zastupanja na 1 ročištu i sastav 1 obrazloženog podneska, te utvrđuje da tužitelji ostvaruju pravo na naknadu za obavljene radnje u iznosu od 5.050,33 kn uvećano za PDV.

U predmetu P 192/02 Trgovačkog suda u Osijeku vještak je utvrdio VPS na iznos od 161.758,52 kn. Kao osnovan trošak po tada važećoj OT priznao je sastav prijedloga za ovrhu (parnica iz ovrhe), sastav 1 obrazloženog podneska i zastupanje na 3 ročišta, te utvrđuje da tužitelji ostvaruju pravo na naknadu za obavljene radnje u iznosu od 5.273,34 kn uvećano za PDV.

Račun broj 89/08 – R2 od 17. prosinca 2008. godine odnosi se na zastupanje u predmetima Trgovačkog suda u Osijeku P 561/08 i Ovr-722/08 što se neće daljnje obrazlagati jer u odnosu na troškovnike iz tih predmeta ne donosi se odluka.

Nadalje, račun br. 89/08 odnosi se na predmet Trgovačkog suda u Osijeku posl. br. P-291/08 sada posl.broj P-1285/11 te je vještak u tom predmetu tužiteljima kao osnovano priznao zastupanje na 2 ročišta po T.br. 9. toč. 2. OT prema već ranije utvrđenom VPS-u za taj predmet prilikom vještačenja računa 56/08 – R2, te utvrđuje da tužitelji imaju pravo na naknadu u iznosu od 19.800,00 kn.

Račun broj 11/09 – R2 od 25. veljače 2009. godine odnosi se na zastupanje u predmetu Trgovačkog suda u Osijeku posl. br. P 561/08 koji se neće dalje obrazlagati, jer nije predmet ove djelomične presude, nadalje isti račun se odnosi na predmet Trgovačkog suda u Osijeku, posl. br. P-291/08 sada P-1285/11 za što je vještak tužiteljima kao osnovano priznao zastupanje na 2 ročišta po T.br. 9. toč. 2. OT, a prema već ranije utvrđenom VPS za ovaj predmet prilikom vještačenja računa

56/08 – R2, te vještak utvrđuje da tužitelji imaju pravo na naknadu u iznosu od 19.800,00 kn uvećano za PDV.

Račun broj 40/09 – R2 od 04. svibnja 2005. godine odnosi se na zastupanje u predmetu Trgovačkog suda u Osijeku posl. br. P 561/08 koji se neće dalje obrazlagati, jer nije predmet ove djelomične presude, nadalje isti račun se odnosi na predmet Trgovačkog suda u Osijeku, posl. br. P-291/08 sada P-1285/11 za što je vještak tužiteljima kao osnovano priznao zastupanje na 1 ročištu po T.br. 9. toč. 1. OT, u iznosu od 19.800,00 kn uvećano za PDV.

Račun broj 55/09 – R2 od 04. srpnja 2009. godine također se odnosi na zastupanje u predmetu Trgovačkog suda u Osijeku posl. br. P 561/08 koji se neće dalje obrazlagati, jer nije predmet ove djelomične presude, nadalje isti račun se odnosi na predmet Trgovačkog suda u Osijeku, posl. br. P-291/08 sada P-1285/11 za što je vještak tužiteljima kao osnovano priznao zastupanje na 1 ročištu po T.br. 9. toč. 1. OT, u iznosu od 19.800,00 kn uvećano za PDV.

Vještak Krunoslav Gloković je u svojim dodatnim očitovanjima ostao u cijelosti kod nalaza i mišljenja.

Nesporno je da su u ovoj pravnoj stvari nakon što je provedeno gore navedeno vještačenje priklopljeni spisi Trgovačkog suda u Osijeku: posl.broj P-1090/01, P-192/02, P-330/03, P-963/07, P-1285/11, Ovr-1600/04, Ovr-726/08, Trgovačkog suda u Zagrebu Ovr-504/07 i spis Trgovačkog suda u Sl.Brodu posl. br. Ovr-223/08, te je mišljenje ovog suda da ugovor o zastupanju treba primijeniti do 31. srpnja 2008. g. budući da je tuženik s tim danom otkazao ugovor o zastupanju a nakon tog datuma treba primijeniti OT za radnje koje su poduzete po tužiteljima kao punomoćnicima tuženika.

Budući da je sud neposredno izvršio uvid u gore navedene spise te utvrdio da raspolaže sa potrebnim stručnim znanjem radi utvrđenja i razjašnjenja činjenice u smislu odredbe čl. 250 ZPP-a, odlučio je, bez korištenja usluge sudskog vještaka, utvrdio kako osnovanost zahtjeva tako i visinu do koje je potraživanje osnovano.

Uvidom u spis Trgovačkog suda u Osijeku, posl.broj P-1285/11, ranijeg posl.broja P 291/08 i P-1070/04 utvrđeno je da je tužitelj In- cubo d.o.o. iz Osijeka podnio tužbu protiv tuženika Slavonija nova d.d. Županja dana 9. studenog 2004. g., što znači prije sklapanja Ugovora o zastupanju međutim, s obzirom na sadržaj Ugovora o zastupanju odnosno njegov čl. 1 proizilazi da se tim Ugovorom regulira zastupanje općenito u postupcima pred sudom, što znači da se odnosi i na postupke koji su u tom trenutku bili u tijeku.

Nadalje, uvidom u gore navedeni spis vidljivo je da je u navedenom postupku pravomoćnim rješenjem od 6. srpnja 2012. g. utvrđen prekid postupka budući da je tužitelj brisan iz registra Trgovačkog suda u Osijeku, tako da u navedenom predmetu ne postoji odluka kojom je dosuđen trošak tuženiku Slavonija nova d.d. Županja, stoga, s obzirom na odredbu čl. 3 st. 2 Ugovora o zastupanju tužitelji neosnovano potražuju od tuženika po računu broj 56/08 (koji se odnosi na radnje poduzete u vrijeme dok je bio na snazi Ugovor o zastupanju) na ime zastupanja u ovom predmetu iznos od 165.000,00 kn uvećano za PDV, radi čega je u tom dijelu platni nalog valjalo ukinuti.

Tužitelji osnovano potražuju za zastupanje u ovom predmetu po računu broj 89/08 od 17. prosinca 2008. g. i troškovniku od istog datuma (u koje vrijeme je već bio otkazan Ugovor o zastupanju) naknadu na ime zastupanja na ročištima od 2. rujna 2008. g. i 27. studeni 2008.g. ali u smislu OT-a imaju pravo na naknadu u iznosu od 19.794,60 kn uvećano za PDV za svako ovo ročište, a ne zatraženih 19.800,00 kn uvećano za PDV, cijeneći vrijednost predmeta spora koja iznosi 1.979.460,00 kn.

Prilog
ugovora
20.12.2008.
u
d. 20

DO OTKAZA
NER

POS LJE
OTKAZA
OT

7-29/28

Također tužitelji osnovano po računu broj 11/09 potražuju trošak zastupanja na ročištu od 14. siječnja 2009. g. ali ponovno u iznosu od 19.794,60 kn uvećano za PDV, po računu 40/09 osnovano potražuju trošak zastupanja na ročištu od 8. travnja 2009. g. ali u iznosu od 19.794,60 kn uvećano za PDV i po računu 55/09 osnovano potražuju trošak zastupanja na ročištu 16. lipnja 2009. g. ali u iznosu od 19.794,60 kn uvećano za PDV.

Uvidom u spis Trgovačkog suda u Osijeku P 963/07 ranijeg broja P-1242/04 vidljivo je da je Slavonija nova d.d. Županja, zastupana po odvjetniku Berislavu Stankoviću podnijela prijedlog za ovrhu protiv In-cubo d.o.o. Osijek dana 26. listopada 2004. g., međutim, kao što je gore navedeno Ugovor o zastupanju od 3. siječnja 2005. g., s obzirom na njegove odredbe primjenjuje se na ovaj predmet. Dalje je vidljivo da je u tom predmetu donesena dana 6. svibnja 2008. g. presuda kojom je u tom predmetu tužitelju Slavonija nova d.d. dosuđen parnični trošak u iznosu od 23.938,10 kn s tim da presuda nije postala pravomoćna a rješenjem od 8. travnja 2013. g. je utvrđen prekid postupka, što znači da se neosnovano potražuje po računu broj 56/08 na ime zastupanja u tom predmetu iznos od 25.625,00 kn, jer u Ugovoru o zastupanju stoji da će se izvršitelj namiriti iz presuđenog parničnog troška, a ne postoji pravomoćna odluka o parničnom trošku. Nesporno je da ovaj predmet nije završen do otkazivanja Ugovora o zastupanju, međutim, uvidom u spis utvrđeno je da tužitelji kao punomoćnici u tom predmetu nisu za tuženika, nakon otkaza ugovora o zastupanju vršili zastupanje u tom predmetu.

Uvidom u spis posl. br. P 1090/01 Trgovačkog suda u Osijeku vidljivo je da je postupak pokrenut na prijedlog Slavonija d.d. kao ovrhovoditelja zastupanog po Berislavu Stankoviću, odvjetniku iz Osijeka, protiv ovršenika In-cubo d.o.o. iz Osijeka, dana 7. lipnja 2001. g. te je postupak pravomoćno dovršen dana 7. lipnja 2005. g. presudom kojom je dosuđen tužitelju parnični trošak u iznosu od 9.633,35 kn a trošak se odnosi na sastav prijedloga za ovrhu, sastav podneska od 22. studenog 2001. g. i zastupanja na 3 ročišta, sveukupno za ove radnje 6.638,57 kn u čemu je sadržan i PDV, ostali dosuđeni troškovi su troškovi sudskih pristojbi. Dalje je vidljivo iz navedene presude da je uspjeh tužitelja 84,2%, te 84,2% od 6.638,57 kn iznosi 5.589,67 kn, stoga se tužiteljima mogao priznati trošak po računu broj 56/08 od 3. rujna 2008. g. u iznosu od 5.589,67 kn s uključenim PDV-om stoga je u ovom dijelu platni nalog održan na snazi.

Uvidom u spis Trgovačkog suda u Slavonskom Brodu posl. br. Ovr. 223/08 vidljivo je da je postupak pokrenut dana 26. svibnja 2008. g. na prijedlog Slavonija d.d., kao ovrhovoditelja zastupanog po Berislavu Stankoviću, odvjetniku iz Osijeka, protiv ovršenika Albus d.o.o., te je postupak pravomoćno dovršen pravomoćnim rješenjem od dana 27. kolovoza 2008. g. na način da je odbačen prijedlog za nastavnu sudsku odluku, što znači da je ovaj postupak pokrenut u vrijeme dok je između stranaka bio na snazi Ugovor o zastupanju, te proizilazi da nakon otkaza Ugovora o zastupanju tužitelji kao punomoćnici Slavonija nova d.d. nisu poduzimali nikakve daljnje radnje u tom predmetu, stoga se tužiteljima na ime zastupanja u ovom predmetu ne može priznati trošak radi čega je valjalo platni nalog ukinuti u dijelu u kojem je tužiteljima po računu broj 56/08 za zastupanje u ovom predmetu dosuđen iznos od 5.000,00 kn, uvećano za PDV.

Uvidom u spis Trgovačkog suda u Zagrebu, posl. broj Ovr. 504/07 vidljivo je da je postupak pokrenut dana 14. veljače 2007. g. na prijedlog Slavonija d.d., kao ovrhovoditelja zastupanog po ŽOU Berislav Stanković i Vesna Koški, protiv ovršenika Vidoms d.o.o. Zagreb, što znači da je pokrenut u vrijeme dok je između stranaka bio na snazi Ugovor o zastupanju. Nadalje, uvidom u ovaj spis utvrđeno je da

su podneskom od 11. kolovoza 2008. g. punomoćnici ovrhovoditelja obavijestili sud da je suglasno otkazana punomoć za zastupanje, a do tog trenutka nije donesena odluka po kojoj je ovrhovoditelju priznat trošak na ime zastupanja po punomoćniku odvjetniku, stoga u smislu odredbe čl. 3 st. 3 Ugovora o zastupanju je valjalo ukinuti platni nalog u dijelu u kojem je temeljem računa br. 56/08 od 3. rujna 2008. g. tužiteljima na ime zastupanja u ovom predmetu priznat iznos od 2.000,00 kn, uvećano za PDV.

Uvidom u predmet Općinskog suda u Vukovaru posl.br. Ovr. 726/08, ranije predmet Trgovačkog suda u Osijeku posl. br. Ovr-449/08 vidljivo je da je postupak pokrenut dana 26. svibnja 2008. g. na prijedlog Slavonija d.d., kao ovrhovoditelja zastupanog po ZOU Berislav Stanković i Vesna Koški, protiv ovršenika PZ Agrokvalitet Vukovar, što znači da je pokrenut u vrijeme dok je između stranaka bio na snazi Ugovor o zastupanju. Nadalje, uvidom u ovaj spis utvrđeno je da su podneskom od 11. kolovoza 2008. g. punomoćnici ovrhovoditelja obavijestili sud da je suglasno otkazana punomoć za zastupanje, a do tog trenutka nije donesena odluka po kojoj je ovrhovoditelju priznat trošak na ime zastupanja po punomoćniku odvjetniku, stoga u smislu odredbe čl. 3 st. 3 Ugovora o zastupanju je valjalo ukinuti platni nalog u dijelu u kojem je temeljem računa br. 56/08 od 3. rujna 2008. g. tužiteljima na ime zastupanja u ovom predmetu priznat iznos od 2.000,00 kn, uvećano za PDV.

Uvidom u predmet Trgovačkog suda u Osijeku posl.br. P 330/03 vidljivo je da je postupak pokrenut dana 2. siječnja 2003. g. na prijedlog Slavonija d.d. u stečaju, kao ovrhovoditelja zastupanog po Berislavu Stankoviću, odvjetniku iz Osijeka, protiv ovršenika In-cubo d.o.o. iz Osijeka, te je postupak pravomoćno dovršen dana 23. svibnja 2003. g. na način da je tužitelju, između ostalog, dosuđen parnični trošak u iznosu od 12.041,40 kn što znači da se na ovaj predmet koji je pravomoćno dovršen prije sklapanja Ugovora o zastupanju od 3. siječnja 2005. g. ne može primijeniti isti, nego OT.

Uvidom u spis Trgovačkog suda u Osijeku posl.br. P 192/02 vidljivo je da je postupak pokrenut dana 19. studeni 2001. g. na prijedlog Slavonija d.d. u stečaju, kao ovrhovoditelja zastupanog po Berislavu Stankoviću, odvjetniku iz Osijeka, protiv ovršenika In-cubo d.o.o. iz Osijeka, te je postupak pravomoćno dovršen dana 16. ožujka 2004. g. na način da je tužitelju, između ostalog, dosuđen parnični trošak u iznosu od 13.830,66 kn, što znači da se na ovaj predmet koji je pravomoćno dovršen prije sklapanja Ugovora o zastupanju od 3. siječnja 2005. g. ne može primijeniti isti, nego OT.

Istaknuti prigovor zastare je samo dijelom osnovan.

Prema čl. 3. st. 2. Ugovora o zastupanju, kod zastupanja u sporovima pred sudom ili državnim tijelima naknada odvjetničkog troška izvršitelju (tužiteljima) namirit će se iz presuđenog parničnog troška, ili troška koji se određuje u postupcima pred državnim tijelima, i to u svakom pojedinom predmetu a koji bude presuđen u korist naručitelja (tuženika), i to nakon što se od visine presuđenog parničnog troška ili troška postupka pred državnim tijelom, odbije iznos plaćenih sudskih pristojbi i drugih troškova koje je naručitelj u sporu imao i morao snositi, te mu isti pripadaju. Prema odredbi čl. 361. st. 1. Zakona o obveznim odnosima (NN 53/91, 73/91, 111/93, 3/94, 7/96, 91/96, 112/99, 88/01, nastavno ZOO) zastarijevanje počinje teći prvog dana poslije dana kada je vjerovnik imao pravo zahtijevati ispunjenje obveze, ako zakonom za pojedine slučajeve nije što drugo propisano.

Ovr-726/0

P-330/03
PRITE UGOVOR
ZastareP-192/02
Zastare

Za vrijeme trajanja Ugovora o zastupanju, a sukladno odredbi čl. 3. istoga tužitelji nisu mogli zahtijevati naplatu svoje tražbine do pravomoćnog okončanja predmeta u kojima su zastupali tuženika.

Sukladno odredbi čl. 358. st. 6. ZOO vjerovnik ima pravo zahtijevati od dužnika ono što je dospjelo prije nego što je obveza prestala protekom roka ili otkazom.

Potraživanja tužitelja prema tuženiku na ime zastupanja u sudskim i drugim postupcima zastarijevaju u općem zastarnom roku od 5 godina iz čl. 371. ZOO.

S obzirom na gore navedene zakonske odredbe proizilazi da nije nastupila zastara potraživanja u predmetu Trgovačkog suda u Osijeku posl.broj P-1090/01, budući da je taj parnični postupak pravomoćno dovršen 7. lipnja 2005. g. od kada je počela teći zastara a budući da je prijedlog za ovrhu u ovoj pravnoj stvari podnesen sucu 13. srpnja 2009. g. proizilazi da je prijedlog podnesen prije nego što je nastupila zastara.

U parničnom predmetu Trgovačkog suda u Osijeku posl. br. P-330/03 je nastupila zastara budući da je taj predmet pravomoćno dovršen 23. svibnja 2003. g. od kada je počela teći zastara tako da je prijedlog za ovrhu koji je za taj trošak podnesen 13. srpnja 2009. g. nastupila zastara.

U parničnom predmetu Trgovačkog suda u Osijeku posl.broj P-192/02 je također nastupila zastara budući da je taj postupak pravomoćno dovršen 16. ožujka 2004. g. od kada je počela teći zastara.

Uvidom u parnični predmet Trgovačkog suda u Osijeku posl.broj P-1285/11 raniji poslovni broj P-291/08 vidljivo je da najstarije potraživanje tužitelja a koje je sud prethodno ocijenio kao osnovanim datira sa 2. rujna 2008. g., što znači da za sva potraživanja koja su predmet ovog postupka odnosno koja su dospjela 2. rujna 2008., 27. studeni 2008., 14. siječnja 2009., 8. travnja 2009. i 16. lipnja 2009. g. nije nastupila zastara.

U odnosu na predmete: Trgovačkog suda u Osijeku posl.br. P-963/07, trgovačkog suda u Slavonskom Brodu posl. Ovr-223/08. Trgovačkog suda u Zagrebu posl. br. Ovr-504/07 i Općinskog suda u Vukovaru posl. broj Ovr-726/08 nije potrebno obrazlagati prigovor zastare jer su potraživanja na ime zastupanja u tim predmetima ocijenjena kao neosnovana.

Radi izloženog presuđeno je kao u izreci.

Temeljem odredbe čl. 165 ZPP-a odlučeno je da se odluka o troškovima ostavlja za kasniju presudu.

U Županji, 7. listopada 2013. g.

Sudac:

Anica Pastović v.r.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude može se uložiti žalba Županijskom sudu u Vukovaru u roku 15 dana od dostave presude. Žalba se predaje putem ovog suda pisana u 3 primjerka.

O tome obavijest:

1. Odvjetnik Dražen Štivić, Vukovar,
2. ZOU S. Zeko i Neda Brčić, Vinkovci, B. Jelačića 6.

Za točnost otpravka – ovlašteni službenik
JASNA JAKŠIĆ

REPUBLIKA HRVATSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
ZAGREB

15-P-115/2020 - un-
P-6119 - st-
P-211115 - sk-
P-881113 - sk-
P-821115 - sk-
OPĆINSKI SUD U VUKOVARU
PRIMLJENO
10-03-2020

OPĆINSKI SUD U VUKOVARU
STALNA SLUŽBA U ŽUPANJI
PRIMLJENO

20-03-2020

Potpis službenika

S. Gode

Potpis službenika

Broj: Rev 1127/2014-6

REPUBLIKA HRVATSKA RJEŠENJE

Vrhovni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca Davorke Lukanović-Ivanišević predsjednice vijeća, Ljiljane Hrastinski Jurčec članice vijeća i sutkinje izvjestiteljice, Mirjane Magud članice vijeća, mr. sc. Dražena Jakovine člana vijeća i Goranke Barać-Ručević članice vijeća, u pravnoj stvari tužitelja 1. Berislava Stankovića, OIB: 73885166239 i tužiteljice 2. Vesne Koški, odvjetnika u ZOU B. Stanković i V. Koški iz Osijeka, Hrvatske Republike 35, koje zastupa punomoćnik Dražen Štivić, odvjetnik u ZOU D. Štivić & G. Šibenik iz Vukovara, protiv tuženika Slavonija Nova d.d. Županja, J. J. Strossmayera 65, kojeg zastupaju punomoćnici iz ZOU Stjepan Zeko i Neda Brčić, odvjetnici u Vinkovcima, radi isplate, odlučujući o reviziji tužitelja protiv presude Županijskog suda u Vukovaru poslovni broj GŽ-2217/13-3 od 18. veljače 2014., kojom je potvrđena djelomična presuda Općinskog suda u Županji poslovni broj P-39/13 od 7. listopada 2013., u sjednici održanoj 4. ožujka 2020.,

riješio je:

1. Uvažava se revizija tužitelja i ukidaju presuda Županijskog suda u Vukovaru poslovni broj GŽ-2217/13-3 od 18. veljače 2014. te djelomična presuda Općinskog suda u Županji poslovni broj P-39/13 od 7. listopada 2013.,

- u toč. II.a. njene izreke;

- u toč. II.b. njene izreke, kojim je ukinut platni nalog sadržan u Rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave Javne bilježnice Anamarije Kokić iz Osijeka, poslovni broj Ovr. 63/09 od 13. srpnja 2009., „(...) u preostalom dijelu u odnosu na zastupanje tuženika po tužiteljima u navedenom predmetu Trgovačkog suda u Osijeku posl. br. P-291/08, sada poslovni broj P-1285/11, temeljeno na računu br. 89/08 od 17. prosinca 2008. i obavijesti o knjiženju 02/09 od 4. svibnja 2009.“;

- u toč. II.c. njene izreke, kojim je ukinut platni nalog sadržan u Rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave Javne bilježnice Anamarije Kokić iz Osijeka, poslovni broj Ovr. 63/09 od 13. srpnja 2009., „(...) u preostalom dijelu u odnosu na zastupanje tuženika po tužiteljima u navedenom predmetu Trgovačkog suda u Osijeku posl. br. P-291/08, sada poslovni broj P-1285/11, temeljeno na računu br. 11/09 od 25. veljače 2009. i obavijesti o knjiženju 03/09 od 4. svibnja 2009.“;

- u toč. II.d. njene izreke, kojim je ukinut platni nalog sadržan u Rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave Javne bilježnice Anamarije Kokić iz Osijeka, poslovni broj Ovr. 63/09 od 13. srpnja 2009., „(...) u preostalom dijelu u odnosu na zastupanje tuženika po tužiteljima u navedenom predmetu Trgovačkog suda u Osijeku posl. br. P-291/08, sada poslovni broj P-1285/11, temeljeno na računu br. 40/09 od 4. svibnja 2009.“;

- u toč. II.e. njene izreke, kojim je ukinut platni nalog sadržan u Rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave Javne bilježnice Anamarije Kokić iz Osijeka, poslovni broj Ovr. 63/09 od 13. srpnja 2009., „(...) u preostalom dijelu u odnosu na zastupanje tuženika po tužiteljima u navedenom predmetu Trgovačkog suda u Osijeku posl. br. P-291/08, sada poslovni broj P-1285/11, temeljeno na računu br. 55/09 od 4. srpnja 2009.“ te

- u toč. III. njene izreke,

pa se predmet se vraća u tim dijelovima prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

2. Ostavlja se prvostupanjskom sudu svojom konačnom odlukom riješiti i o troškovima ove revizije.

Obrazloženje

Prvostupanjskom presudom Općinskog suda u Županji poslovni broj P-39/13 od 7. listopada 2013., suđeno je:

„I. Platni nalog sadržan u Rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javne bilježnice Anamarije Kokić iz Osijeka, poslovni broj Ovr. 63/09 od 13. srpnja 2009. godine, održava se na snazi u dijelu kojim se tuženiku nalaže da tužiteljima isplati temeljem računa broj 56/08 od 03. rujna 2008. godine, na ime zastupanja u parničnom predmetu kod Trgovačkog suda u Osijeku posl. br. P-1090/01 iznos od 5.589,67 kn, u čemu je sadržan i PDV po stopi od 22%, sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 03. ožujka 2009. godine do isplate po stopi od 14% godišnje do 30. lipnja 2011. godine, te od 01. srpnja 2011. godine po stopi od 12% godišnje, a u slučaju promjene stope zateznih kamata prema eskontnoj stopi I INB koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za pet postotnih poena, u roku od 8 dana.

II. a) Platni nalog sadržan u Rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javne bilježnice Anamarije Kokić iz Osijeka, poslovni broj Ovr. 63/09 od 13. srpnja 2009. godine ukida se u dijelu u kojem je naloženo tuženiku da tužiteljima temeljem računa broj 56/08 od 03. rujna 2008. godine, na ime zastupanja u:

- parničnom predmetu Trgovačkog suda u Osijeku, posl. broj P-291/08, sada posl.broj P-1285/11, isplati iznos od 165.000,00 kn, uvećano za PDV po stopi od 22%,

- ovršnom predmetu Trgovačkog suda u Slavonskom Brodu, posl.broj Ovr- 223/08, isplati iznos iznos od 5.000,00 kn, uvećano za PDV po stopi od 22%,

- ovršnom predmetu Trgovačkog suda u Zagrebu, posl. broj Ovr-504/07, isplati iznos iznos od 2.000,00 kn, uvećano za PDV po stopi od 22%,

- ovršnom predmetu Općinskog suda u Vukovaru, posl. broj Ovr-726/08, isplati iznos iznos od 2.000,00 kn, uvećano za PDV po stopi od 22%, parničnom predmetu kod Trgovačkog suda u Osijeku, posl. broj P-963/07 iznos od 19.825,00 kn, uvećano za PDV po stopi od 22%,

- parničnom predmetu kod Trgovačkog suda u Osijeku posl. br. P-330/03 iznos od 5.050,33 kn, uvećano za PDV po stopi od 22%,

- parničnom predmetu kod Trgovačkog suda u Osijeku posl. br. P-192/02 iznos od 5.273,34 kn, uvećano za PDV po stopi od 22%, sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 03. ožujka 2009. godine do isplate po stopi od 14% godišnje do 30. lipnja 2011. godine, te od 01. srpnja 2011. godine po stopi od 12% godišnje, a u slučaju promjene stope zateznih kamata prema eskontnoj stopi HNB koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za pet postotnih poena, u roku od 8 dana.

b) Platni nalog sadržan u Rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javne bilježnice Anamarije Kokić iz Osijeka, poslovni broj Ovr. 63/09 od 13. srpnja 2009. godine održava se na snazi u dijelu u kojem je naloženo tuženiku da tužiteljima temeljem računa broj 89/08 od 17. prosinca 2008. godine i obavijesti o knjiženju 02/09 od 4. svibnja 2009. g., na ime zastupanja u parničnom predmetu Trgovačkog suda u Osijeku, posl. broj P-291/08, sada posl. br. P-1285/11, isplati iznos od 48.298,82 kn, u čemu je sadržan i PDV, sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 18. ožujka 2009. godine pa do isplate po stopi od 14% godišnje do 30. lipnja 2011. godine, te od 01. srpnja 2011. godine po stopi od 12% godišnje, a u slučaju promjene stope zateznih kamata prema eskontnoj stopi HNB koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za pet postotnih poena, dok se u preostalom dijelu u odnosu na zastupanje tuženika po tužiteljima u navedenom predmetu Trgovačkog suda u Osijeku posl. br. P-291/08, sada poslovni broj P-1285/11, temeljeno na računu br. 89/08 od 17. prosinca 2008. i obavijesti o knjiženju 02/09 od 4. svibnja 2009. g., ukida.

c) Platni nalog sadržan u Rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javne bilježnice Anamarije Kokić iz Osijeka, poslovni broj Ovr. 63/09 od 13. srpnja 2009. godine održava se na snazi u dijelu u kojem je naloženo tuženiku da tužiteljima temeljem računa broj 11/09 od 25. veljače 2009. godine i obavijesti o knjiženju 03/09 od 4. svibnja 2009. g., na ime zastupanja u parničnom predmetu Trgovačkog suda u Osijeku, posl. broj P-291/08, sada poslovni broj P-1285/11, isplati iznos od 24.149,41 kn, u čemu je sadržan i PDV, sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 25. svibnja 2009. godine pa do isplate po stopi od 14% godišnje do 30. lipnja 2011. godine, te od 01. srpnja 2011. godine po stopi od 12% godišnje, a u slučaju promjene stope zateznih kamata prema eskontnoj stopi HNB koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za pet postotnih poena, dok se u preostalom dijelu u odnosu na zastupanje tuženika po tužiteljima u navedenom predmetu Trgovačkog suda u Osijeku posl. br. P-291/08, sada poslovni broj P-1285/11, temeljeno na računu br. 11/09 od 25. veljače 2009. i obavijesti o knjiženju 03/09 od 4. svibnja 2009. g., ukida.

d) Platni nalog sadržan u Rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javne bilježnice Anamarije Kokić iz Osijeka, poslovni broj Ovr. 63/09 od 13. srpnja 2009. godine održava se na snazi u dijelu u kojem je naloženo tuženiku da tužiteljima temeljem računa broj 40/09 od 4. svibnja 2009. godine na ime zastupanja u parničnom predmetu Trgovačkog suda u Osijeku, posl. broj P-291/08, sada posl.br. P- 1285/11 isplati iznos od 24.149,41 kn, u čemu je sadržan i PDV, sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 12. svibnja 2009. godine pa do isplate po stopi od 14% godišnje do 30. lipnja 2011. godine, te od 01. srpnja 2011. godine po stopi od 12% godišnje, a u slučaju promjene stope zateznih kamata prema eskontnoj stopi HNB koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za pet postotnih poena, dok se u preostalom dijelu u odnosu na zastupanje tuženika po tužiteljima u navedenom predmetu Trgovačkog suda u Osijeku posl. br. P-291/08, sada poslovni broj P-1285/11, temeljeno na računu br. 40/09 od 4. svibnja 2009. g., ukida.

e) Platni nalog sadržan u Rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javne bilježnice Anamarije Kokić iz Osijeka, poslovni broj Ovr. 63/09 od 13. srpnja 2009. godine održava se na snazi u dijelu u kojem je naloženo tuženiku da tužiteljima temeljem računa broj 55/09 od 04. srpnja 2009. godine na ime zastupanja u parničnom predmetu Trgovačkog suda u Osijeku, posl. broj P-291/08, sada posl.br. P- 1285/11 isplati iznos od 24.149,41 kn, u čemu je sadržan i PDV, sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 12. srpnja 2009. godine pa do isplate po stopi od 14% godišnje do 30. lipnja 2011. godine, te od 01. srpnja 2011. godine po stopi od 12% godišnje, a u slučaju promjene stope zateznih kamata prema eskontnoj stopi HNB koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za pet postotnih poena, dok se u preostalom dijelu u odnosu na zastupanje tuženika po tužiteljima u navedenom predmetu Trgovačkog suda u Osijeku posl. br. P-291/08, sada poslovni broj P-1285/11, temeljeno na računu br. 55/09 od 4. srpnja 2009. g., ukida.

III. Platni nalog sadržan u Rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javne bilježnice Anamarije Kokić iz Osijeka, poslovni broj Ovr. 63/09 od 13. srpnja 2009. godine ukida se u cijelosti u dijelu u kojem je naloženo tuženiku kao ovršeniku da tužiteljima kao ovrhovoditeljima na ime troškova ovršnog postupka isplati iznos od 6.173,20 kn.

IV. Odluka o troškovima cjelokupnog postupka ostavlja se za kasniju presudu.“

Drugostupanjskom presudom Županijskog suda u Vukovaru poslovni broj GŽ-2217/13-3 od 18. veljače 2014., odbijene su kao neosnovane žalbe tužitelja i tuženika te je potvrđena djelomična prvostupanjska presuda.

Protiv dijela drugostupanjske presude kojim je odbijena kao neosnovana njihova žalba i potvrđena prvostupanjska presuda u dijelovima kojim su ukinuti platni nalozi (kojim nisu uspjeli u ovoj parnici) reviziju su podnijeli tužitelji. U reviziji se pozivaju na revizijske razloge bitnih povreda odredbi parničnog postupka te pogrešne primjene materijalnog prava. Predlažu Vrhovnom sudu Republike Hrvatske ukidanje obiju nižestupanjskih presuda i vraćanje predmeta prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje, odnosno da pobijane presude „(...) preinači na način da usvoji tužbu i tužbeni zahtjev u odbijajućem i nepresuđenom dijelu“ uz obvezivanje tuženika na plaćanje prouzročenih parničnih troškova kao i troškova žalbenog i revizijskog postupka.

Tuženik nije odgovorio na reviziju tužitelja.

Revizija je osnovana.

Prema odredbi čl. 392.a st. 1. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“, broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 84/08, 57/11 i 25/13 - dalje: ZPP) koja se u ovom postupku primjenjuje na temelju odredbe čl. 53. st. 4. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“, broj 57/11), u povodu revizije iz čl. 382. st. 1. ovoga Zakona revizijski sud ispituje pobijanu presudu samo u onom dijelu u kojem se ona pobija revizijom i u granicama razloga određeno navedenih u reviziji.

Iz predmetnog spisa proizlazi da su tužitelji (kao ovrhovoditelji) protiv tuženika (kao ovršenika) podnijeli prijedlog za ovrhu na temelju vjerodostojnih isprava (računa) radi naplate iznosa od 688.694,32 kn za izvršene, a neplaćene odvjetničke usluge. Rješenjem o ovrši javnog bilježnika Anamarije Kokić iz Osijeka poslovni broj Ovr- 63/09 od 13. srpnja 2009. određena je predložena ovrha općenito na imovini tuženika kao ovršenika. Protiv tog rješenja tuženik je podnio prigovor kojim je u cijelosti osporavao tražbinu tužitelja tvrdnjom da nije dospjela, odnosno tvrdnjom da tužiteljima ne pripada pravo na zatraženu nagradu jer trpi nenadoknadivu štetu zbog toga što ga tužitelji u postupcima pred sudovima i državnim tijelima nisu zastupali sukladno odredbama Zakona o odvjetništvu („Narodne novine“, broj 9/94, 117/08, 50/09, 75/09 i 18/11 - dalje: ZO) i Kodeksu odvjetničke etike. Povodom prigovora tuženika javnobilježničko rješenje je stavljeno izvan snage (rješenjem prvostupanskog suda poslovni broj Ovr - 926/09-8 od 18. kolovoza 2009.) te je odlučeno da će se postupak nastaviti kao u povodu prigovora protiv platnog naloga.

Dakle, predmet spora u ovoj parnici je zahtjev tužitelja za isplatom troškova zastupanja tuženika u iznosu od 634.861,82 kn (prema konačno postavljenom zahtjevu od 2. lipnja 2011.) nastalih u više parničnih i ovršnih postupaka vođenih pred općinskim i trgovačkim sudovima. Za te odvjetničke usluge - troškove zastupanja (nagrada prema OT) tužitelji su tuženiku ispostavili račune: broj 56/08 - R2 od 4. svibnja 2009., broj 89/08 od 17. prosinca 2009., broj 11/09 od 25. veljače 2009., broj 40/09 od 4. svibnja 2009. i broj 55/09 od 4. srpnja 2009.

U postupku pred prvostupanskim sudom utvrđeno je:

- da je između tuženika (naručitelja i nalogodavca) i Zajedničkog odvjetničkog ureda tužitelja (izvršitelja) sklopljen ugovor o zastupanju u sporovima pred sudom ili državnim tijelima dana 3. siječnja 2005.;

- da je tužitelj Berislav Stanković (dalje: prvotuzitelj) i prije sklapanja navedenog ugovora o zastupanju zastupao tuženika u postupcima pred sudom te da su tužitelji s tuženikom i ranije imali sklopljene ugovore o zastupanju (i to ugovor iz studenog 2000., koji je mijenjan 2002., odnosno 2003., samo u dijelu koji se odnosi na visinu paušala);

- da su se ugovorne strane u čl. 3. ugovora sporazumjele da će se tužiteljima za pružanje pravne pomoći isplaćivati naknada u paušalnom iznosu od 2.000,00 kn mjesečno uvećano za PDV,

- da je u istoj ugovornoj odredbi utvrđeno da će se tužiteljima naknada odvjetničkog troška za zastupanja u sporovima pred sudom ili državnim tijelima namiriti iz presuđenog parničnog troška ili troška koji se određuje u postupcima pred državnim tijelima i to u svakom pojedinom predmetu koji bude presuđen u korist naručitelja nakon što se od visine presuđenog parničnog troška ili troška postupka pred državnim tijelom iznos plaćenih sudskih pristojbi i drugih troškova koje je tuženik kao naručitelj u tim predmetima imao;

- da je tuženik tužiteljima uputio dopis od 22. srpnja 2008. u kojem je navedeno da tuženik Ugovor o zastupanju otkazuje s danom 31. srpnja 2008., dok se u pogledu obveza tuženika navodi kako „(...) se u cijelosti ostaje kod dogovora i načina plaćanja utvrđenom na sastanku od 17. srpnja 2008.“, pa su tužitelji pozvani da pripreme sve potrebne dokumente za realizaciju plaćanja;

- da su stranke postigle sporazum prema kojem će tužitelji nastaviti zastupati tuženika u postupcima koji su u tijeku na temelju (pojedinačno) izdanih punomoći;

- da je tuženik dopisom od 20. srpnja 2009., neopozivo otkazao tužiteljima punomoć na zastupanje u svim predmetima i to: P-561/08, P-723/07, Ovr-1600/04, P-130/05, P-291/08 i P- 963/07 (vođenim pred Trgovačkom sudu u Osijeku) te u predmetu Ovr-722/08 (vođenim pred prvostupanskim sudom), kao i u eventualno svim drugim predmetima o kojima tuženik nema saznanja a koji još nisu pravomoćno okončani;

- da tuženik u tom dopisu navodi razlog otkaza punomoći to što ga tužitelji nisu zastupali sukladno odredbama ZO, Kodeksu odvjetničke etike, te sklopljenom Ugovoru o zastupanju.

Na temelju ovih relevantnih okolnosti te na temelju činjeničnih utvrđenja o troškovima zastupanja u pojedinom predmetu (uvid u spise i vještačenje) sud je donio predmetnu djelomičnu presudu u kojoj je djelomično prihvatio tužbeni zahtjev (odnosno održao na snazi platni nalog).

O osnovanosti tužbenog zahtjeva sudovi su odlučili u okviru spornih pitanja - ostvaruju li tužitelji ostvaruju pravo na naplatu fakturiranih odvjetničkih usluga prema izdanim računima s obzirom na tvrdnju tuženika da Ugovor o zastupanju nije otkazan u cijelosti (u dijelu koji se odnosi na način namirenja troškova zastupanja) te imajući u vidu istaknuti prigovor zastare.

Iz obrazloženja odbijajućeg dijela pobijane presude proizlazi kako sudovi smatraju da tužiteljima ne pripada pravo na naplatu dijela zatraženih troškova zastupanja dijelom zbog toga što su u zastari, a dijelom zbog toga što o njima nije donesena pravomoćna odluka u postupcima na koji se odnose.

Pritom sudovi polaze od zaključka da je ugovor o zastupanju otkazan u cijelosti 31. srpnja 2008., te u tom smislu ne prihvaćaju tvrdnje tuženika da je ugovor otkazan samo u dijelu koji se odnosi na pružanje pravne pomoći pa otklanjaju kao neosnovane prigovore tuženika da tražbine tužitelja (u smislu odredbe čl. 3. ugovora o zastupanju) nisu dospjele i pravilno zaključuju da je ova odredba vrijedila samo do otkazivanja ugovora.

Nastavno sudovi zaključuju da odvjetnička nagrada tužitelja ovisi o uspjehu u sporu samo za razdoblje prije otkazivanja ugovora te da uspjeh u sporu nakon otkazivanja ugovora nema nikakvog utjecaja na tražbine tužitelja (nastale nakon otkazivanja) iz razloga što su tužitelji nastavili zastupati tuženika na temelju punomoći pa ostvaruju pravo na nagradu sukladno Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“, broj 91/04, 37/05 - dalje: Tarifa).

Ovakvo pravno shvaćanje sudova kontradiktorno je samo sebi, pa proizlazi da su sudovi doista pogrešno tumačili materijalno pravne odredbe i pogrešno primijenili materijalno pravo.

Prije svega, to se očituje u pogledu učinaka raskida ugovora (otkaz ugovora je, naime, jednostrana izjava ugovorne strane kojom se završava trajniji ugovorni odnos na neodređeno vrijeme koja je po svojim učincima izjednačena s jednostranim raskidom ugovora) u smislu odredbe čl. 132. st. 1. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“, broj 53/91, 73/91, 3/94, 7/96 i 112/99 - dalje: ZOO).

S obzirom na to da se raskidom ugovora gasi obveze obje strane, to nakon otkaza predmetnog ugovora o zastupanju pravo tužitelja na naplatu troškova zastupanja više nije bilo moguće vezati uz ograničenja koja je taj ugovor nametao tužiteljima. Drugim riječima, nakon otkazivanja ugovora zastupanja ugasila se obveza (ograničenje) tužitelja u odnosu na naplatu troškova zastupanja, odnosno prestao je uvjet prema kojem mogu naplatiti troškove zastupanja samo u parnici u kojoj postoji pravomoćna sudske odluka o troškovima. Nakon otkazivanja ugovora pravo naplate troškova za obavljeno zastupanje nije više moguće vezati niti uz eventualni uspjeh stranke (tuženika) u pojedinom postupku. Dakle, nakon otkazivanja tužitelju pripada pravo bez ugovornih ograničenja naplatiti od tuženika sve troškove obavljenog zastupanja sukladno ZO i Tarifi, uključujući i one koji su nastajali ali nisu dospjeli za vrijeme važenja tog ugovora (jer na troškove koji su dospjeli za vrijeme važenja ugovora valja primijeniti odredbe ugovora) pa sud nepravilno primjenjuje materijalno pravo kada odbija zahtjev za naplatu troškova zbog toga što smatra da (primjerice) tužiteljima ne pripada pravo na naknadu troškova u postupku koji je prekinut i u kojem nema odluke o troškovima (kako bi proizlazilo iz otkazanog ugovora).

Nadalje, u odnosu na pitanje početka i tijeka zastare na troškove zastupanja, mjerodavne su odredbe čl. 749., čl. 762., čl. 361. st. 1., čl. 371. ZOO, čl. 18. st. 1. Zakona o odvjetništvu, kao i odredbe Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“, broj 69/93, 87/93, 16/94, 11/96 - dalje: Tarifa) koja je bila na snazi u vrijeme poduzimanja pojedinih parničnih radnji.

Prema odredbi čl. 749. ZOO ugovorom o nalogu obvezuje se nalogoprimac prema nalogodavcu da za njegov račun poduzme određene poslove (st. 1.), istovremeno se nalogoprimac ovlašćuje na poduzimanje tih poslova (st. 2.), te nalogoprimac ima pravo na naknadu za svoj trud, osim ako je drugačije ugovoreno ili proizlazi iz prirode međusobnog odnosa (st. 3.), dok prema odredbi čl. 762. st. 1. ZOO ako nije drugačije ugovoreno, nalogodavac je dužan isplatiti nalogoprincu naknadu nakon obavljenog posla. Dakle, odvjetnik ima pravo zahtijevati od stranke koju zastupa nagradu za svoj rad kada ispuni nalog, ako nije drugačije ugovorio sa svojom strankom (kao što je to u konkretnom slučaju u čl. 3. ugovora o zastupanju).

Odredbom čl. 361. ZOO zastarijevanje počinje teći prvog dana poslije dana kada je vjerovnik imao pravo zahtijevati ispunjenje obveze, ako zakonom za pojedine slučajeve nije što drugo propisano, dok je odredbom čl. 371. ZOO propisano da potraživanje zastarijeva za pet godina, ako zakonom nije određen neki drugi rok zastare.

Zakonom o odvjetništvu, za tražbine koje odvjetnici obračunavaju na temelju Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika nije propisan drugi početak tijeka zastare.

Odredbom čl. 18. st. 1. Zakona o odvjetništvu propisano je da odvjetnici imaju pravo na nagradu za svoj rad, te na naknadu troškova u svezi s obavljenim radom sukladno Tarifi koju utvrđuje i donosi Komora. Prema naprijed navedenoj Tarifi, za pojedine radnje (kao što su sastavljanje podnesaka, zastupanje stranke na ročištima i sl.), odvjetniku pripada određena naknada. Kada nema posebnog sporazuma, između odvjetnika i klijenta kojeg zastupa o načinu plaćanja odvjetničkih usluga, odvjetnik ima pravo zahtijevati nagradu za svaku obavljenju radnju od kada je ta radnja obavljena, a kako to proizlazi iz citirane Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika.

Stoga i zastarijevanje zahtjeva odvjetnika za obavljanje radnje zastupanja počinje teći od kada su te radnje obavljene, odnosno odvjetnik ima pravo zahtijevati plaćanje naknade jer zakonom nije za potraživanje odvjetnika za obavljene odvjetničke usluge nešto drugo propisano. Takvo pravno shvaćanje je Vrhovni sud Republike Hrvatske izrazio u svojim odlukama poslovni broj Rev-70/2007 od 28. ožujka 2007., Rev-953/2012 od 26. veljače 2013. i drugim odlukama.

Međutim, s obzirom na to da je u konkretnom slučaju utvrđeno da su stranke imale poseban sporazum o načinu plaćanja odvjetničkih usluga, to su u konkretnom slučaju prije otkazivanja ugovora stranke bile vezane tim sporazumom. Trenutkom otkazivanja ugovora o zastupanja prestala je vezanost stranaka njegovim odredbama (sporazumom o načinu i uvjetima plaćanja) i tužiteljima je tek tada počeo teći rok zastare za tražbine nastale prije toga u kojima ne postoje pravomoćne odluka sudova ili državnih tijela. Nasuprot tome, otkazivanje ugovora nema utjecaja na tijek zastare onih troškova koji su dospjeli na naplatu prije otkazivanja ugovora – u kojima je postupak pravomoćno dovršen prije otkazivanja (jer je u odnosu na njih zastarni rok počeo teći danom pravomoćnosti odluke u predmetima u kojima su učinjeni).

Imajući u vidu gore citirane zakonske odredbe te navedena pravna shvaćanja ovoga suda o njihovoj primjeni u konkretnom slučaju, očito je da su sudovi u odnosu na dijelove odbijenih zahtjeva (ukinutog platnog naloga) imali pogrešan pravni pristup (zaključujući da tužiteljima ne pripada pravo na naplatu troškova zastupanja u postupcima koji nisu pravomoćno dovršeni ni nakon otkazivanja ugovora) zbog kojeg nisu potpuno utvrdili sve relevantne činjenice (nisu utvrdili jesu li određeni pojedini troškovi zastupanja doista nastali i kada su nastali).

Zbog toga, ali i zbog bitne povrede postupka iz odredbe čl. 354. st. 2. toč. 11. ZPP učinjene pred prvostupanjskim sudom, odnosno ostvarene u prvostupanjskoj presudi, a neotklonjene pobijanom drugostupanjskom presudom, ovaj sud nije mogao intervenirati u

pobijane odluke i ocijeniti u kojem dijelu odbijenih zahtjeva to pravo nije pravilno primijenjeno.

Naime, odlučujući o tužbenom zahtjevu (osnovanosti platnog naloga sadržanog u rješenju javnog bilježnika) sud je podijelio i obrazlagao troškove u odnosu na pojedini postupak u kojem su nastali. Takva podjela troškova na pojedini postupak u kojem su nastali - umjesto po računima kojima je traženo njihovo plaćanje i na temelju kojih su izdana javnobilježnička rješenja - učinio je izreku prvostupanjske presude, kao i njeno obrazloženje, nerazumljivima i nejasnima te kontradiktornim ispravama u spisu, jer je nemoguće povezati i ispitati osnovanost prigovora u tako nedosljednom i nejasnom pristupu suda izradi odluke. Nejasnoći izreke dodatno pridonosi okolnost što sud (ni u svom pristupu obrazlaganja i odlučivanja) nije naveo koji dio troškova u odnosu na pojedini predmet nije osnovan, već je ukidao platni nalog parcijalno - „u preostalom dijelu“ u odnosu na pojedini predmet.

Na opisani način u nižestupanjskim odlukama ostvarena je bitna povreda odredaba parničnog postupka iz odredbe čl. 354. st. 2. toč. 11. ZPP koja postoji uvijek kada presuda ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati, a osobito ako je izreka presude nerazumljiva, ako proturječi sama sebi ili razlozima presude.

Podredno, ovaj sud još smatra korisnim odgovoriti na prigovor tužitelja postojanju bitne povrede postupka iz odredbe čl. 354. st. 1. ZPP u vezi s odredbom čl. 325. st. 2. ZPP, koja je ostvarena donošenjem djelomične presude iako su, po mišljenju tužitelja, postojali uvjeti za odluku o ukupnom zahtjevu (zahtjevima).

Prvostupanjski sud je odlučio donijeti djelomičnu presudu i ostavio preostali dio zahtjeva za kasniju odluku jer su mu nedostupni spisi na koje se odnosi dio tužbenog zahtjeva zbog čega nije mogao provjeriti osnovanost odvjetničkih troškova u njima. Odredbom čl. 325. st. 2. ZPP propisan je izuzetak od pravila parničnog postupka da sud jednom presudom odlučuje o svim zahtjevima istaknutim u parnici. Djelomična presuda se može donijeti ne samo kod objektivne kumulacije (kad tužitelj istakne u jednoj tužbi više zahtjeva protiv jednog tuženika), već kad je u tužbi istaknut samo jedan zahtjev, koji je djeljiv, pa je dio tog zahtjeva sazrio za odlučivanje (kako je u konkretnom slučaju). Sud je ovlašten donijeti djelomičnu presudu, ako je neki od postavljenih zahtjeva sazrio za konačnu odluku temeljem raspravljanja. Ovlaštenje na procjena oportuniteti donošenja djelomične presude uvijek je na sudu pred kojim se raspravlja o postavljenom zahtjevu.

Navodima revizije ovo ovlaštenje suda - kao ni procjena oportuniteta u donošenju djelomične presude - nije dovedeno u pitanje, pa nije ostvarena povreda na koji tužitelji ukazuju.

Slijedom navedenoga, po ocjeni ovoga suda ne postoje uvjeti za preinaku nižestupanjskih presuda, pa je valjalo na temelju odredbe čl. 395. st. 2. ZPP prihvatiti reviziju, ukinuti nižestupanjske presude u pobijanom dijelu i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

U nastavku postupka će sud, vodeći računa o pravilnoj primjeni materijalnog prava na koju je upućen ovom odlukom, ponovno raspraviti i ispitati činjenice odlučne za ocjenu

osnovanosti zahtjeva tužitelja u odnosu na zahtjeve koje je obuhvatio odlukom kojom je platni nalog ukidao „u preostalom dijelu“.

Odluku o troškovima ovoga revizijskog postupka donijet će sud u nastavku postupka zajedno sa odlukom o glavnoj stvari (čl. 166. st. 3. ZPP).

Zagreb, 4. ožujka 2020.

Predsjednica vijeća:
Davorka Lukanović-Ivanišević, v.r.

ZA TOČNOST OTPRAVKA

Ovlašteni službenik:

Voditelj Poslovnice za prijem i otpremu

Općinski sud u Vinkovcima
Stalna služba u Županji
Poslovni broj P 115/2020

Trošak tužitelja
odvjetnica Vesna Koški i odvjetnik Berislav Stanković

1/	R 05/11/2009	688,00 bodova
2/	R 20/11/2009	688,00
3/	R 11/12/2009	688,00
4/	Podnesak 04/03/2010	688,00
5/	Podnesak 09/11/2011	688,00
6/	R 02/06/2011	688,00
7/	Podnesak 10/06/2011	688,00
8/	R 14/06/2011	688,00
9/	R 17/06/2011	688,00
10/	Podnesak 19/03/2012	688,00
11/	R 22/03/2012	688,00
12/	Podnesak 23/04/2012	50,00
13/	R 05/07/2012	688,00
14/	Podnesak 02/10/2012	688,00
15/	Odgovor na žalbu	688,00
16/	R 10/04/2013	688,00
17/	R 20/06/2013	688,00
18/	R 11/09/2013	688,00
19/	R 07/10/2013	688,00
20/	Žalba 22/10/2013	860,00
21/	Odgovor na žalbu	688,00
22/	Revizija	1.032,00
23/	Podnesak 11/05/2020	688,00
24/	R 02/06/2020	688,00
25/	R 02/07/2020	688,00
26/	R 26/11/2020	688,00
27/	Tbr. 36. x 10%	1.776,60
28/	pdv 25%	4.885,65

24.428,25 bodova x 10,00 kn =

=244.282,50 kn

29/	pristojba presuda	5.000,00 kn
	pristojba presuda	5.000,00 kn
	odgovor na žalbu	2.500,00 kn
	na žalbu	3.226,74 kn
	odgovor na žalbu	806,68 kn
	na reviziju	3.226,74 kn
30/	javnobilježnička	6.173,20 kn
31/	Vještačenje	1.000,00 kn

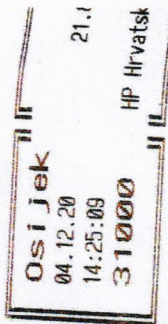
Ukupno: 271.215,86 kn

ODVJETNIK
DRAŽEN ŠTIVIĆ
Županjski, Veliki kraj 54 - T/F 032/831-888

Tužitelj po

Masa:
485g

03 2065 0

FINANCIJSKA AGENCIJA

RC OSIJEK

L. JÄGERA 1

31000 OSIJEK

